Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Barraca codi 11889

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Torrent de l'Estevenell
Emplaçament	Al marge sud del camí que creua el torrent de la Font de Buc cap a llevant, en paral·lel al torrent
Alçada:	648m

Coordenades:

Latitud:	41.72424
Longitud:	2.0491
UTM Est (X):	420909
UTM Nord (Y):	4619596

Classificació

Número de fitxa	08095-275
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Petit enderroc de la coberta i d'un lateral.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08094A00200031
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dt., 21/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada al sud-oest. La seva planta interior és ovalada, tot i que compta amb un afegit lateral que fa que exteriorment sigui irregular. Està coberta amb una falsa cúpula amb la part superior enderrocada. L'accés es fa mitjançant un portal d'obertura trapezoïdal, amb la llinda plana. Al seu costat s'observa un enderroc lateral del parament. No ha estat restaurada i està afectada per la vegetació de la zona

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscat del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
Http://wikipedra.catpaisatge.net/ (Consulta: 20-05-2019).